

[Margrete Auken]

klare den sag. Nogle steder bliver vi nødt til at gribe ind.

Jeg bliver lidt bekymret, når jeg hører, at der findes en lov, der hedder lex Sønderby; umiddelbart holder man på lommerne, hvis der kommer sådan én i farvandet. Men det er da tænkeligt, at det har været en god lov. Jeg vil i hvert fald drage den frem af arkiverne og se, hvad der var godt i den.

Så til ministeren: ja, jeg sagde, at det drejede sig om at beholde status quo, sådan i al almindelighed. Hverken ministeren eller jeg er interesseret i, at nogen går ned og tæller græsstrå dernede nu og siger sådan og sådan, så med den naturlige og fornuftige smidighed er det det, det drejer sig om. Så skal vi altså have de dér tilbageføringer nogle steder, og vi må håbe, at vi får lavet dette stop, så det ikke bliver for dyrt.

Ministeren var glad for, at jeg støttede ham, men da ikke i det, ministeren sagde, så tarvelig er jeg da ikke. Jeg sagde, at jeg støttede ministeren, ikke? (*Afbrydelse*) – Nej, nej, nej, nej, så onde er vi ikke. Det var den grønne minister, vi støttede, sådan at han kom til at lave noget, der var godt.

Derfor vil jeg godt sige her, at vi meget gerne også er med på den stoplov, som fru Dagmar Mørk Jensen lagde frem her, og vi vil også meget gerne være medforslagsstillerne, så den kan få den rappe gang gennem tinget, som den skal have.

Ministeren angav selv grunden til, at vi var nødt til at gøre det, for det tager tid, sagde ministeren, et § 11-stop tager tid. Jeg ved ikke, hvor lang tid ministeren regner med det kan gøres på, men det er helt klart, at vi kommer ministeren til undsætning nu med denne hurtige stoplov, og så må vi se, hvor meget vi er nødt til at gå videre med herinde.

Jeg vil godt så til den sidste ende sige, at jeg er ligesom ministeren ked af, at dette ikke kan køre efter de sædvanlige procedurer, men ministeren beskrev selv, hvor træg den var. Hans eget arbejdsudvalg havde fået en lammelse, kunne jeg forstå, efter det store arbejde med Margrethe Kog. Ja men det er jo ikke guder, vi har sat ind hverken i fredningsnavn, i arbejdsgrupper eller andre steder, så vi er nødt til at komme til undsætning en gang imellem. Jeg mener, at denne sag er så ekstraordinær, at der ikke er nogen grund til at frygte, at den kommer til at danne præcedens, og der er slet ingen grund til

at frygte, at den kommer til at danne præcedens for, at vi går ind og ophæver fredninger. Jeg går ud fra, at det, ministeren er nervøs for, ikke er, at vi får for mange fredninger, men at vi går imod fredninger. Jeg kan slet ikke se, at man kan bruge den som argument for det. Der er jo en meget stor forskel på at ville gå ind og bevare noget i modsætning til at ophæve noget, for når det er ophævet, så går det i stykker, og så går det definitivt i stykker. Skulle det engang gå så frygteligt, som ministeren beskrev, at vi skulle få nogle, der ville begynde at ophæve vores fredninger, så er det en definitiv katastrofe, så kan vi ikke gøre noget bagefter. Derfor skal ministeren være glad for, at han har sine sande venner herinde og vi kører en hurtig stoplov igennem; så må vi se, hvordan vi får lavet fredningen i øvrigt.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Min første bemærkning skal gå til hr. Svend Åge Petersen, som var meget bekymret for, at vi kom til at tilbageføre nogle af de jorder, der allerede er opdyrket. Ja men, hr. Svend Åge Petersen, det var netop grundlaget for vores forslag, at vi ikke skulle nå til et punkt, hvor det alt sammen skal tilbageføres, fordi det alt sammen er opdyrket, inden vi får taget fat.

Jeg synes også, at ministeren selv gav begrundelsen for, at det er nødvendigt med en hurtig stoplov. Jeg forstod det sådan, at det ville tage ca. 2 måneder med et § 11-forbud, og under alle omstændigheder mener jeg, at det er for længe.

Det er rigtigt, som ministeren opfattede det, at vi i vores forslag taler om en plan for en samlet bevaring af Tøndermarsken; det er jo det, det hele drejer sig om. Vi har ikke tænkt os at blande os i, hvad det får af konsekvenser for ministerens arbejde, og vi har slet ikke tænkt os at genere nogen af de initiativer, der er i gang. Vi har brugt den formulering, bl.a. for at åbne for andre mulige løsninger; jeg nævnte f.eks. at det med naturpleje kunne komme mere ind og supplere de løsninger, man ellers skal frem til.

Så vil jeg da i øvrigt meget gerne takke både S, SF og VS for deres tilslutning. Det kunne jo tyde på, at vi hurtigt kunne få det igennem.